

Изборном већу
Филозофског факултета
Универзитета у Београду

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИЈЕМА	25.4.2019	
Орг. јед.	Датум	Примар
772/1		

ЖАЛБА

Овим путем улажем жалбу на одлуку Изборног већа Филозофског факултета које је на својој IV седници, одржаној дана 18.04.2019. године, након разматрања предлога Комисије, донело одлуку:

1. Не утврђује се предлог одлуке да се др Драгољуб Марјановић изабере у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ВИЗАНТОЛОГИЈА, са пуним радним временом на Одељењу за историју, на одређено време од пет година.

2. Обуставља се поступак за избор у звање ванредни професор за ужу научну област Византологија, покренут на седници Изборног већа, одржаној дана 15.11.2018. године, доношењем Одлуке бр. 1844/1-IV/5, о објављивању конкурса за избор и о образовању комисије за припрему реферата.

Сматрам да су овом одлуком повређена моја професионална и грађанска права на основу следећих чињеница:

1. О реферату који је предлагао да се др Драгољуб Марјановић изабере у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ВИЗАНТОЛОГИЈА Изборно веће расправљало је упркос чињеници да су га потписала само два члана Комисије. Др Нада Зечевић, како се тврди у допису Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (прилог бр. 1), нема одговарајуће звање да би била њен део.

2. О поменутом реферату Изборно веће је расправљало упркос препоруци универзитетског омбудсмана проф. др Бранка Ракића који је у свом допису од 26.03.2019. године констатовао да садржи противправне елементе који не смеју да буду саставни део реферата. У питању су наводи о дисциплинским прекршајима и кршењима правила професионалне етике, без постојања одлуке којом је изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике, што представља повреду права на правичан поступак и претпоставке невиности (прилог бр. 2).

3. О реферату који је предлагао да се др Драгољуб Марјановић изабере у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ВИЗАНТОЛОГИЈА Изборно веће расправљало је упркос чињеници да поменути кандидат нема објављен ниједан рад из категорије М61 или М63, чиме не испуњава минималне услове да се бира у поменуто звање, о чему је опширније говорено у једној од примедби на реферат (прилог бр. 3).

Сматрам да су на основу претходно изнетих чињеница овом одлуком повређена моја радна, професионална и грађанска права, што је за последицу имало чињеницу да сам дана 22.04.2019. године изгубила наставно звање доцента, о чему ми је уручено и Обавештење дана 24.04.2019. године, а 01.05.2019. године остаћу и без радног места на Филозофском факултету.

Стога молим Изборно веће Филозофског факултета да преиначи одлуку, коју је донело на својој IV седници, одржаној дана 18.04.2019. године, тако што ће поништити конкурс за избор у звање ванредни професор за ужу научну област Византологија, покренут на седници Изборног већа, одржаној дана 15.11.2018. године, доношењем Одлуке бр. 1844/1-IV/5, и расписати нови конкурс и именовати нову комисију.

У Београду,
25. април 2019. године

С поштовањем,
др Маја Николић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ,
НАУКЕ И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА

Сектор за науку
Број: 660-01-00031/2019-14
18.04.2019. године
Београд

Др Маја Николић

Поштована др Николић,

Вашим захтевом од 16.04.2019. године обратили сте се Сектору за науку, Министарства просвете, науке и технолошког развоја са молбом за давање мишљења, а у вези са тумачењем еквиваленције звања и статуса научног звања др Наде Зечевић.

У вези са наведеним захтевом обавештавамо Вас следеће:

-процедура избора/реизбора у научна звања и критеријуми за стицање научних звања (научни сарадник, виши научни сарадник и научни саветник) прописани су Законом о научноистраживачкој делатности и подзаконским актом, Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача. Одлуке о испуњености услова за стицање научних звања, на захтев научноистраживачке организације, доноси Комисија за стицање научних звања као независно стручно тело Министарства.

-Еквиваленција истраживачких односно научних звања није прописана горе наведеним актима, нити другим актима који се примењују у Републици Србији, што значи да истраживач који има чак и доказ у виду одлуке, решења о стеченом истраживачком, односно научном звању у иностранству, свакако мора спровести процедуру избора у научно звање у складу са прописима који се примењују у Републици Србији, односно горе наведеним Законом и Правилником.

-Увидом у базу истраживача Министарства, у којој се налазе сви подаци о истраживачима изабраним у научна звања, и провером одлука у бази, које доноси надлежно тело за узор у

научна звања (Комисија за стицање научних звања), утврђено је да др Нада Зечевић нема стечено научно звање, и да се у нашој земљи третира као доктор наука без научног звања у складу са претходно наведеним актима.

Имајућу у виду горе наведене чињенице, може се закључити да еквиваленција односно признавање научних звања стечених у иностранству, чак и у случајевима када је о томе донета одлука односно решење на иностраној научноистраживачкој организацији, није препозната ниједним актом и самим тим се не примењује и не реализује у нашој земљи. Уколико истраживач жели бити видљив и препознат у нашем систему (бази истраживача као истраживач са научним звањем), неопходно је да спроведе процедуру и стекне научно звање у складу са важећим актима у Републици Србији. и тиме оствари права која му на основу одлуке о стицању научних звања припадају.

С поштовањем,

МИНИСТАР

Младен Шарчевић

Прилог Бр. 2

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Адреса: Студентски трг 1, 11000 Београд, Република Србија
Тел.: 011 3207400; Факс: 011 2638818; E-mail: officebu@rect.bg.ac.rs

УНИВЕРЗИТЕТСКИ ОМБУДСМАН

Др Маји Николић и др Небојши Шулетиху,
доцентима на Филозофском факултету Универзитета у Београду,
Чика Љубина 18-20, 11000 Београд

27.03.2019.

543/1

Цењена др Николић, цењени др Шулетиху,

Након наше два заједничка састанка, након разговора са деканом Филозофског факултета и након проучавања документације коју сте ми доставили, најпре морам да изразим жаљење што није постигнуто решење за питање ваших избора у звања које би било компромисно, тј. најмање неповољно (или највише повољно у границама могућег) за обе укључене стране, а свакако повољно за нормално функционисање Филозофског факултета, који већ годинама потресају сукоби на Одељењу за историју.

Такође морам да истакнем да ја као Универзитетски омбудсман имам ограничене могућности интервенисања у случајевима попут ваших. Наиме, ја нисам у могућности да утврђујем неке битне чињенице (попут рецимо питања да ли дати члан комисије из иностранства има одговарајуће звање или не и слично), а немам право да се упуштам у оцену испуњености услова кандидата на конкурсима и у ваљаност оцена које су изнеле комисије за припрему реферата о кандидатима. Оно што могу је да одговорим на постављена правна питања, како она процедурална тако и она материјалноправна. И на правна питања на која могу да вам одговорим, а која су стицајем околности заједничка за ваше случајеве, дајем вам следеће начелне одговоре:

1. Правилник о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (Гласник Универзитета у Београду, бр. 200/2017) је, прихвативши шире правило које се односи на акте колегијалних тела (нпр. судске пресуде и слично), предвидео да ће се сматрати ваљаним и моћи да иде у даљу процедуру онај реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима који је потписала већина чланова Комисије (најмање два члана трочлане или најмање три члана петочлане Комисије). То јасно проистиче из члана 13. став 2. Правилника који гласи: „Ако Комисија у предвиђеном року не достави реферат, или достави реферат који није потписала већина чланова Комисије, изборно веће имснује нову комисију, на предлог декана.“ Дакле, Правилник у исти ранг са потпуним одсуством реферата ставља ситуацију постојања реферата који није потписала већина чланова Комисије, када се такође сматра да реферат не постоји. *A contrario*, реферат постоји, тј. валидан је, када га је потписала већина чланова комисије. На овоме плану ништа не мења одредба члана 12. став 2. Правилника која гласи: „Чланови који не желе да потпишу реферат Комисије, у обавези су да напишу издвојена мишљења, у оквиру рока утврђеног за припрему реферата. Неиспуњење ове радне обавезе представља основ за позивање наставника на одговорност, у складу са законом и општим актима Универзитета и факултета.“ Овде се наиме ради о питању радне обавезе чланова Комисије који се не слажу са текстом реферата који је потписала већина чланова и о последицама неиспуњења те обавезе. Али како је реферат, како смо горе видели, ваљан када га је потписала већина чланова Комисије и како Изборно веће одлучује искључиво о прихватању или неприхватању предлога из таквог реферата (члан 17. Правилника), постојање и непостојање издвојених мишљења оних чланова који не деле већински став или из другог разлога нису потписали реферат не може бити од утицаја на валидност самог реферата.
2. Као и сви други органи који учествују у поступку избора у звања на Универзитету у Београду и јединицама у њиховом саставу (изборна већа, већа научних области, Сенат), и комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима дужне су да се строго држе услова за избор прописаних Законом о високом образовању, одговарајућим подзаконским актима, актима Универзитета и актима дате јединице у саставу Универзитета. Ово је посебно важно када се има у виду да важећа судска пракса стоји на становишту да се о избору у звање наставника и асистента факултета (односно у сва наставно-научна звања у оквиру универзитета) одлучује у управном поступку (ВСВ, Ур. 38/85 од 1986). У Закону о високом образовању ти су услови

наведени у члану 75. став 8. који гласи: „Приликом избора у звања наставника, универзитет и високошколска установа цени следеће елементе: оцену о резултатима образовног, научног, истраживачког односно уметничког рада, оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима педагошког рада, као и оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка.“ У складу са Законом, разрада наведених услова је садржана у јединственим Минималним условима за избор у звања наставника на универзитету Националног савета за високо образовање, као и у општим актима високошколске установе. У случају Универзитета у Београду и Филозофског факултета, то су пре свега Статут Универзитета у Београду (Гласник Универзитета у Београду, бр. 201/2018), Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник Универзитета у Београду, бр. 192/2016, 195/2016, 197/2017, 199/2017 и 203/2018), Статут Филозофског факултета Универзитета у Београду (пречишћен текст од 4. априла 2016. године) и Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду донета 26. јуна 2012. године. Члан 4. Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду гласи:

„Члан 4.“

Избор у звање наставника заснива се на оствареним и мерљивим резултатима рада кандидата, који се, поред општин услова, исказују и следећим условима:

1. обавезни услови

1.1. наставни рад и

1.2. научноистраживачки, односно уметнички рад;

2. изборни услови

2.1. стручно-професионални допринос;

2.2. допринос академској и широј заједници и

2.3. сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.“

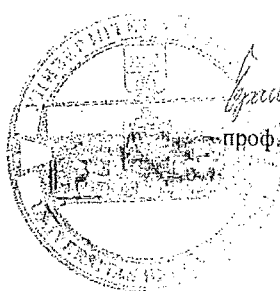
Ван наведених услова, онаквих какви су разрађени у самом даљем тексту Правилника и у Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, ништа друго не сме да буде коришћено као основ за одређење за или против неког кандидата од стране било ког органа који учествује у поступку, укључујући и комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима. Дакле, ништа ван прописаних услова за избор не сме да буде садржано ни у рефератима о пријављеним кандидатима. О томе сам, подсећам, обавестио чланове Наставно-научног већа Филозофског факултета у Београду својим циркуларним дописом од 12. фебруара 2011. године. Наведено важи и за евентуалне наводе о дисциплинским прекршајима или кршењима правила професионалне етике кандидата, са изузетком ситуације када је неком од кандидата коначном одлуком изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике (будући да по члану 133. став 4. и 5. такво лице не може стећи звање наставника или губи већ стечено звање). Присуство оваквих елемената у реферату је противправно чак и ако није било од утицаја на одређење комисије да предложи или не предложи неког од кандидата. Посебно треба истаћи да коришћење у реферату или у било којој фази поступка навода о кршењу радне дисциплине или Кодекса професионалне етике а да постојање тих кршења није утврђено у одговарајућем поступку у коме би лице коме се кршења приписују имало право да изнесе своју одбрану представља и повреду права на правичан поступак и, посебно, претпоставке невиности датог лица.

За случај да се наводи и мерила који не смеју да уносе у реферат ипак нађу у реферату, они морају, чак и ако нису имали одређујући утицај на предлог комисије, из њега да буду отклоњени/изузети, да не би утицали на учеснике у даљем поступку.

Обавештавам Вас да сам примерак овог дописа упутио и декану Филозофског факултета Универзитета у Београду
С поштовањем,

У Београду,
26. марта 2019. године

УНИВЕРЗИТЕТСКИ ОМБУДСМАН

 проф. др Бранко М. Ракић

Прилог бр. 3

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРЕДЛОГ БР. 3 2019.		
Орг. јед.	Број	Година
	4211,	

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ – ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

ПРИМЕДБА НА ИЗВЕШТАЈ СА ПРЕДЛОГОМ ДА СЕ ДРАГОЉУБ МАРЈАНОВИЋ
ИЗАБЕРЕ У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ
ВИЗАНТОЛОГИЈА

У Реферату и његовом сажетку који су, поводом конкурса за избор једног ванредног професора за ужу научну област ВИЗАНТОЛОГИЈА, саставила и потписала три, од укупно пет, чланова Комисије за припрему реферата, проф. др Влада Станковић, проф. др Радивој Радић и др Нада Зечевић, изнете су неке нетачне тврдње које се тичу категоризације радова кандидата бр. 1, др Драгољуба Марјановића, на које овим путем желим да скренем пажњу Изборном већу Филозофског факултета у Београду.

1. Потписани чланови Комисије категорисали су књигу др Марјановића као истакнуту монографију међународног значаја (М11, Сажетак, ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ, тачка 11; Реферат стр. 3). Ова књига се, међутим, не може прихватити као монографија приликом избора у звање ванредног професора, будући да је у питању објављена докторска дисертација, како се у реферату и наглашава (Реферат стр. 3), јер се у члану 4 *Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду* изричито каже да „Статус монографије, у смислу члана 3. ових правила, нема: (а) објављена докторска дисертација или магистарска теза“, што потврђује и одлука Деканског савета од 28. фебруара 2019. године која је донета на предлог декана Филозофског факултета, проф. др Миомира Деспотовића.

2. Потписани чланови Комисије категорисали су рад др Марјановића *Византийское царство как точка встречи сербов и русских в Средние века, I. Gičkova, A. Semenov (eds.), Вместе сквозь века. К истории русско-сербских культурных, духовных и политических связей, Sankt Peterburg, 2017, 21–28* као предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (М31, Сажетак, ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ, тачка 12), за које је, као доказ да је категорија одговарајућа, било потребно приложити и позивно писмо, којег нема у конкурсној документацији.

3. Потписани чланови Комисије категорисали су рад др Марјановића *Emergence of the Serbian Church in Relation to Byzantium and Rome*, Ниш и Византија 16, Ниш 2018, 41–50 такође као предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (М31, Сажетак, ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ, тачка 13), за које је, као доказ да је категорија одговарајућа, било потребно приложити и позивно писмо, којег нема у конкурсној документацији. Важнија од тога је, међутим, чињеница да је овај рад наведен у рубрици где је било обавезно пријавити **један рад са научног скупа од националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63**. Поврх свега, одлуком Матичног одбора за историју, археологију и етнологију, донетом 28. јануара 2013. године, рад објављен у зборнику „Ниш и Византија“ категорише се као рад у тематском зборнику међународног значаја М14, тј. као „монографска студија/поглавље у књизи М12 или рад у тематском зборнику међународног значаја“. Према свему изложеном, потписани чланови Комисије су нетачно категорисали један рад и навели га у неодговарајућој рубрици. Према подацима о свим саопштеним радовима и њиховим категоријама, у Реферату и његовом сажетку, намеће се недвосмислен закључак да др Марјановић не испуњава један обавезни услов за избор у ванредног професора, будући да **нема ниједан рад са научног скупа од националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63**. Тиме др Марјановић не испуњава минималне услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област ВИЗАНТОЛОГИЈА.

У Београду, 3. марта 2019. године

доцент др Маја Николић

Маја Николић